

כד א מיי' פ"ג מנ"ל
מ"א הלכה ג' סנה
לאזין (קלג) קמא מנ"ש
י"ד סימן תק סעיף ח'
[כ' הלכה חלוני פ"ו דף
לא. ושם כל הסוגיא
דהכא וכ"ה גר"ש פרק
מנחם דע"ו סימן ט']
כה ב מיי' פ"ה מנ"ל
ק"ט הלכה יד :

מאי לאו תערובת טעמים . לפי מה שפי' בקונטרס דלוי לא שרי
אלא בדיעבד קשיא מה פריך דהכא לכתחלה קמתי אבל
בדיעבד הה שרי כלי : **נימא** תהוי תיובתא דרב . תימה מאי
קשיא הא דלמך משום תערובת גופים הייט היכא דשניהם
כחושים דליכא תערובת טעמים :
אסרה רבא מפרזיקיה כו' . מכאן
פוסק ר"ת כרב ורבא
נמי דשרי בצת תיבא (ט"ו דף ס :)
מזי סבר כותיה ואס מפרש
ובקטורים [גדולים] שלטו גרסה דמוטק
לאפות לחם עם אותו פשיטין ה' ה' ה'
ומטוסות היטב הי כעין שתי קדרות
ואפי' פלוז"ס יש להחזיק איין גראה
לרבי סיהא אסור שיש אייר מרובה
בתער וההבל מתפשט :
קא משמע לן כיון דלא
דמיא שבת לא דמיא
טומאה . ולא גרס כיון דליא לה
תשלומין שאין הטעם תלוי בכך
לעיל בפרק אלו דברים (דף ע' :)
ילפינן ללא דמיא שבת מוחגוס
וגו' . ועוד פסח נמי אייז ליה
תשלומין בשני דמי טומאה ועוד חגיגת
ט"ז איכא למ"ד *בפירקין דליא לה
תשלומין בטומאה בעלים שאס נטמאו
בעלים ביום ט"ז ולא חוץ ביום קביעת
חובתיה כה"צ לית לה תשלומין :

רבינו תנאל
פילי ותבלע אנב
הורסא דרבלי בלע
כוליה ואסור : אמר רב
בשר שחושש בשר
שצלאו עם בשר נבלה
כחוש אסור דאיל ריח
חשופיה מפסח לנבלה
והור ריח נבלה מפסח
לשחופה ולוי סתרי
אפילו נבלה שמינה עם
שחופה חושש מר
ריחא ולא כלום היא
ועבר עובדא והתיר נדי
שעל עם חורר אוהבין
עליה כן חייא אין צולין
שני פסחים ואפילו נדי
וטלה מפני התערוכות
ו מ ס ת ב ר א ד פ ש ו ט
תערוכות נופין היא
נורה נדי וטלה אסו
טלה וטלה שאם נתערבו
חישי' ש פ א ת ס ו ל
חבורה זו פסח שאינו
שלה הפסח אובלין פסח
שאנו שלהם וקשיא
לרב דאמר ריחא מילתא
היא והתיר כעיקר א"כ
דלא מחליפי כיון שריחיה
כעיקר נמצא עיקר פסח
על הבורה וזו בפסח של
חבורה וזו האסור ומוקם
לא רב הכי אין צולין
שני פסחים כאחד מפני
תערוכות טעמים ואפי'
כעין שתי קדרות כגון
שיש דבר פסח הריח
ב י ג י א ואין שם
תערוכות טעמים אסור
משום תערוכות נופין
ואפילו נדי וטלה דלא
מחליפי נורה אסו נדי
נדי אסו טלה : אמר
רב שני כתנאי הורדה
פת חמה ונתנה על פי
הבית של תרומה ר'
מאי אסור ור' יהודה
מתיר ור' יוס' מתיר
כפת של חמין ואסור
כפת של שעורים מפני
שהשעורים שואבות ללוי
וריא תנאי וריא דהא ר'
מאי אסור בפי' (והנ"ך)
והנ"ך ר' יהודה מתיר דלא כרב) והנה גם לרב (פי' נימא)
תנאי הוא אמר לך הא אתמר עלה בפת חמה וחבית פתוחה לדברי הכל אמר ואפילו ר' יהודה אסור דירחא מילתא היא בפת צוננת
וחבית טעמה דברי הכל סותר דליכא חושש לריח היין של תרומה כאלו דהא חבית זו טעמה היא לא נחלקי אלא בפת חמה וחבית טעמה פת צוננת וחבית פתוחה הובא נבי בשר שחופה שנוצלה עם
בשר [נבלה] בפת חמה וחבית פתוחה הוא לדברי הכל אמר וקייא לן כרב דא"ל דלוי מיתקטא כתנאי ולוי כו' יהודה הא אתמר עלה דרבית פתוחה ופת חמה דברי הכל אמורה וסתרי טעמה דרב
רב כהנא פת שאפאה בתנור עם בשר צלי אסור לאכלה בכותח כרב ותוב הריא ביעתא שנצלת עם בשר ואסור רבא פרויקא אלכאלה ככותח שיש בו נסובי דחלבא . מי בר רב
ולא עור אלא הא תני

בשר שחופה שמן שצלאו עם בשר נבילה כדוש אסור מאי טעמא מפסמי מהרדי ולוי
אמר אפילו בשר שחופה כחוש שצלאו עם
בשר נבילה שמן מותר מאי טעמא ריחא
בעלמא הוא וריחא לאו מילתא היא עביד
לוי עובדא בי ריש גלותא בנדי ודבר אחר
מיתיבי *כ"אין צולין שני פסחים כאחד מפני
התערוכות מאי לאו תערוכות טעמים וקשיא
ללוי לא מפני תערוכות גופן הבי נמי
מסתברא מדקתני סיפא *אפילו נדי וטלה
אי אמרת בשלמא מפני גופן היינו דקתני
אפי' נדי וטלה אלא אי אמרת מפני תערוכות
טעמים מה לי נדי וטלה מה לי נדי ונדי
אלא מאי על כרחיך מפני תערוכות גופן
הוא דאסור אבל תערוכות טעמים שרי לימא
תיהוי תיובתיה דרב אמר רבי ירמיה הכא
במאי עסקינן כגון שצלאו בשתי קדרות
בשתי קדרות סלקא דעתך אלא אימא כעין
שתי קדרות והבי קאמר אין צולין שני
פסחים כאחד מפני תערוכות מאי תערוכות
תערוכות גופן ואפילו נדי וטלה ונתנה
ע"פ חבית יין של תרומה ר"מ אוסר ורבי יהודה מתיר ורבי יוסי ימיתיר בשל
חייטין ואוסר בשל שעורים מפני שהשעורים שואבות מאי לאו תנאי היא
דמר סבר ריחא לאו מילתא היא ומר סבר ריחא מילתא היא ללוי ודאי
תנאי היא לרב נימא תנאי היא אמר לך רב דכולי עלמא ריחא מילתא היא
לאו איתמר עלה דההיא אמר רב בר גנה אמר ריש לקיש 'בפת חמה
וחבית פתוחה דברי הכל אסור בפת צוננת וחבית מגופה דברי הכל מותר
לא נחלקי אלא בפת חמה וחבית חתומה פת צוננת וחבית פתוחה והא
נמי כפת חמה וחבית פתוחה דמיא תני רב כהנא בריה דרב חנינא סבא 'פת
שאפאה עם צלי בתנור אסור לאכלה בכותחא ההיא בינתא דאיטווא בהדי
בישרא אסרה רבא מפרזיקיא *למיכיליה בכותחא מר בר רב אשי אמר
אפי' [ה'] במילתא נמי אסורה משום דקשיא לריחא ולדבר אחר: **מתני'** 'המשה
דברים *באין בטומאה ואינן נאכלין בטומאה העומר ושתי הלחם ולחם
הפנים וזבחי שלמי צבור ושעירי ראשי חדשים *הפסח שבא בטומאה
נאכל בטומאה שלא בא מתחילתו אלא לאכילה : **גמ'** המשה
למעוטי מאי "למעוטי חגיגת חמשה עשר דסלקא דעתך אמינא כיון
דקרנן ציבור הוא וקביעא ליה מועד תרחי טומאה קא משמע לן כיון
דאית ליה תשלומין כל שבועה לא דחיא שבת ומדרשבת לא דחיא לא
דחיא טומאה וניתני נמי שעירי הרגלים הא תנא ליה זבחי שלמי צבור אי
הכי שעירי ראשי חדשים נמי לא ניתני דהא תנא זבחי שלמי צבור אמרי
שעירי

כשר שחופה שמן שצלאו . בתנור בשני שפודים זה רחוק מזה אסור
שהריח מן השמן נכנס לכוּחַ ומפסמו וחוזר זה ומוליא ריח גם
הוא וכ"ש שחופה כחופה ובבילה שמינה ורבוהא לשמעין רב
דלא נימא נבילה כחופה האילו ואין ריחה טוּף לא אכירה לה לשחופה
ואשמעין דשומן שחופה מפסמו לנבילה
בריחא והדר מפקא חיור ריחא :
פסח פוכדאי . שגללו בתנור ובה מטעה
לפניו והסיר : **דבר אחר** . חיור :
איין צולין שני פסחים כאחד מפני
ספערופא . וגמל פסח נאכל שלא
למעוטי ואפילו נדי וטלה שאין מתחלפין
זה בזה : **מאי לאו ספערופא טעמים** .
דפטמי מהרדי וגמלא פסח נאכל שלא
למעוטי : **לא מפני ספערופא גופים** . שלא
יתערבו זה בזה ואפילו נדי וטלה
זימנין ללאו אדעתיהו ואיחלפי :
אלא מאי על כרחיך . דקתני ביה
ואפילו נדי וטלה שמעין מינה
דמפני תערוכות גופים קאמר אבל
לתערוכות טעמים לא חייש נימא
תיורי תיובתא דרב : **פסח במאי**
עסקינן . דקתני נדי וטלה ללא
חייש לתערוכות טעמים שגלאן בשתי
קדרות : **שני קדרות ס"ד** . וכי
צולין פסח בקדירה : **כעין שני**
קדרות . שפור מכאן ושפור מכאן
ותל גדול של גחלים או אפר באמצע :
פרוס . מן התנור : **אופר** . לוריס
מפני שסכים לה ריח התרומה :
שואבוס . את הייט : **ללוי** . דלמך
ריחא ללא מילתא היא ודאי מילתיה
כתנאי אמרה דעל כרחיך רבי מאיר
איסר ליה ריחא מילתא היא וכן רבי
יוסי ואי איכא דקאי כותיה רבי
יהודה הוא דקאי כותיה : **אלא רב**
מי ליכא תנאי ס"א . כלום לריך
לאוקומי למילתיה כתנאי ולמימר
אלא דלמרי כרבי מאיר ורבי יוסי
אכל דרבי יהודה לית ליה או דילמא
רבי יהודה נמי קאי כותיה וטעמא
דשרי משום דקא סבר לא עייל בה
ריחא : **אמר לך רב דכולי עלמא**
ריחא מילתא . וטעמא דרבי יהודה
משום דפת לונגת ("חבית) מגופה
היא ולא עייל בה ריחא דמי לאו
באיתמר עלה כו' וא"ע דקיימי תנאי
כותיה דרב הילכתא כותיה דלוי
דהא חיפלינו בה אבי ורבא גבי דם
תהא במסכת ט"ז (דף סו :) וקס
ליה רבא בשיטתיה דלוי ואמר ריחא
לאו מילתא היא ואבי ורבא הילכתא
כרבא וכן הוא בתשובות הגאונים
ואף משמו של רבי אליעזר בן
יחק נאמר לי דלא חייש לה : **בינינו** . דג : **דאיטוי כסדי בישרא** . בתנור אחד : **אסרה רבא מפרזיקא למיכלה כפותא** . שיש
בו חלב משום דקסבר ריחא מילתא היא : **לדבר אחר** . לרעה : **מתני'** **המשה דברים באין בטומאה וכו'** . אין לך קרבן נאכל
אלא אלו וקרנן ליבור דוחה את הטומאה ואשמעין מתניטין דאף על גב דקרנן בטומאה לאפקוי ליבור ידי חובתן אין נאכלין
בטומאה ולקמיה פריך ליתני נמי שעירי הרגלים : **וזכחי שלמי ליבור** . ככשי עזרת שאין שלמים אחרים לליבור : **ספסח שבל בטומאה** .
כגון רוב ליבור טמאין : **שמשחילטו לא בא אלף לאכילה** . כשנעטו עיקר פסח לאכילה נעטו דכתיב לפי אכלו וכי שרייה
ליתני קרבנות ליבור בלאו בטומאה ואין נאכלין בטומאה : **הניגוס המטה פשר** . והוא הדין לעגרת וכוכות אלף חדא מינייהו
קטן : **כיון דקרנן ליבור סוף** . אף על גב דכל יחיד ויחיד מתייבב קרי ליה קרבן ליבור משום דחיתא ביטופיא באסיפת
חברים כרגל במסכת יומא בפרק האיילו לו (דף נ"א) : **תשלומין כל שבטא** . כדנפקא לן בפרק קמא דמסכת חגיגה (דף ט"ז) מוחגוס
אותו חג לה' שבעת ימים : **הא תני ליה זכחי שלמי ליבור** . שהן מיני דמים ואשמעין דאין נאכלין בטומאה והוא הדין לשאר מיני דמים :
הא (* [לפי פ. ס. :])
דחיתא פסח דברי הכל סותר דליכא חושש לריח היין של תרומה כאלו דהא חבית זו טעמה היא לא נחלקי אלא בפת חמה וחבית טעמה פת צוננת וחבית פתוחה הובא נבי בשר שחופה שנוצלה עם
בשר [נבלה] בפת חמה וחבית פתוחה הוא לדברי הכל אמר וקייא לן כרב דא"ל דלוי מיתקטא כתנאי ולוי כו' יהודה הא אתמר עלה דרבית פתוחה ופת חמה דברי הכל אמורה וסתרי טעמה דרב
רב כהנא פת שאפאה בתנור עם בשר צלי אסור לאכלה בכותח כרב ותוב הריא ביעתא שנצלת עם בשר ואסור רבא פרויקא אלכאלה ככותח שיש בו נסובי דחלבא . מי בר רב
ולא עור אלא הא תני